

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē
Istoria**

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

IX. Qui tum temporis Antiochiae & Romae fuerint Episcopi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

CAPUT IX.

Quis ut temporis Antiochie & Romae fuerint Episcopi.

Iisdem fere temporibus, Antiochiae mortuo Flaviano Porphyrius Episcopatum suscepit. Post quem Alexander eidem Ecclesiae prefuit. Roma vero cum Damasus octodecim annis Episcopatum renuiisset, Siricius in eius locum successit. Qui cum per annos quindecim eam Ecclesiam gubernasset, Anastasius triennio eandem sedem obtinuit. Anastasium deinde exceptit Innocentius: qui quidem primus Novatianos Romanæ degentes persecuti cœpit, multas que eis Ecclesiæ ademit.

CAP. X.

Qualiter Roma eo tempore in Barbarorum potestatem venerit, Alaricho eam vastante.

Sub idem tempus Roma quoque à Barbaris capta est. Etenim Alarichus quidam Barbarus, qui federatus erat Romanorum, & qui Imperatori Theodosio in bello contra Eugenium tyrannum auxilio fuerat, eaque de causa dignitatibus Romanis fuerat honoratus, felicitatem suam non tulit. Sed imperium quidem artipere haudquam constituit. Constantinopolis vero decedens, ad Occidentis partes transgressus est. Cumque in Illyricum pervenisset, late cuncta vastare cœpit. Porro transiunti obstituerunt Thessali circa ostia Penei fluminis, unde per montem Pindum iter est versus Nicopolim Epiri. Commissaque pugna, tria circiter millia ex ejus exercitu pereverunt. Post hæc Barbaři qui cum illo erant, quidquid obvium fuisset, igni ferroque vastantes, ad extremum Romanam quoque ipsam occuparunt. Eamque depopulati, maximam partem admirandorum illic operum incendio conlumperunt: pecuniam vero direptam inter se divisserunt. Multos quoque Senatorii Ordiniis, variis affectos suppliciis interemerunt. Alarichus vero imperio illudens, Attalum quendam Imperatorem nuncupavit. Quem cum uno die satellitibus stipatum tanquam

Κεφ. θ.

Οἰκατὰ τις διτέλε χρόνος ἐν ἀποχούσιοις σπουδαῖσι.

Πειρίσθε αὐτὸς χεόντες καὶ τὸν αἰδίον
Φλαβιανὸς τελοῦσαν @, παραμετρὸν
τὴν Πτολομοῦ διεδέξασθε μὲν δὴ παρφυεῖ
ἀνθεῖς αἰλέξανδρος τὸν εἶναι σκηλοποιούσαν
εἴτε τὴν Πτολομοῦ κεραίησαν, σεκεντρού-
δέξασθε σεκοίς δεκαπέντε εἴτε κεραίησαν,
αιασδοι @ οὐ πειτε τεία τὸν εἰκληπτούσαν.
Τοσεῖ μὲν οὐανασάσιον ινοχεῖν @: οὐ πειτε
σθν εἰς ράμην ναναλανθεῖς ἐλαύνειν ηγέλη,
πολλάστε αὐτῶν σκηλοποιούσαν αφέιλεσθε.

Κεφ. ι.

*Ω' εκατά τέσσερα τὸν χρόνον ἡ ἡράκλεια ὑπὸ βαρβάρων γῆται
αλαρίχης ταύτην πορθεῖσται @.*

Υπὸ τὸν αὐτὸν τέτονος χερόντος
τὸν βαρβάρων αἰλώνα τινέον αἰ-
ριχ @ γάρ τος βαρβάρων @, τινάσσον @
ρωμαίοις, καὶ τῷ βασιλεῖ Θεοδόσιον εἰτον
εὐχρίστης τυράννης πόλεμον συμμαχήσα-
καὶ διατετράρχαινον αἰξίατιμοῖς. Καὶ τοῦ
την εὐτυχίαν αἰλαρίχην μὴ επι-
λεγεῖν αναχωρήσας δὲ τῆς καναστοπο-
λεως, ἐπὶ τῷ εσπέντε μέρῃ διέβα-
θρόμερο @ δὲ ἐπὶ τῷ ιλυριῶν, ἐνθύς πάλι
ανέτειναν τοὺς ταῖς ἐπέλασθες πε-
νεῖς πολαράς, ὅθεν δὲ δρός πέντε εἰς πο-
πολιν τῆς πότερας διαβαῖναι ἐστί καὶ συμβο-
λίεσσι, τοῦτο τειχίλιας αἰνέλον οἱ θεοτόκοι
μὲν δὲ ταῦτα πάν τοι αἰραπετον αἴσια
ζοντες οἱ οὐαὶ αἴποι. τέλος καὶ τὸν ρωμαῖον
καλέλασον καὶ πορθεῖσανς αὐτῶν, πι-
μάτων πελέκασταν ταῦτα χρηματαδια-
παγῆς ἔλασον. καὶ τολλεῖς τῆς συγκρή-
τες βελῆς διαφορεῖς δίκαιοι ταῦτα
τε, αἰπώλεσταν καταπαγόντες τῆς βα-
σιλείας, αναδεικνυσι βασιλέα, οὐδέ
αἴπαλον οὐ μίαν μὲν ήμέραν, αἴς βασιλέ-